

[Min. for Industri, Handel og Søfart.] valgte Bankledelses Ansvar i den enkelte Bank svækkes, for til syvende og sidst bliver det den valgte Ledelse, Bankraad og Direktion, som skal handle under Ansvar i hvert enkelt Tilfælde, og man maa ikke tage dette Ansvar bort fra dem ved at give dem en Kontrol, der tilsyneladende er saa effektiv, at den skulde kunne ordne det hele, medens den i Virkeligheden ikke kan ordne det, hvis der ikke sidder en virkelig Ledelse med fuldt Ansvar og Myndighed. Bankinspektionens Opgave — for at udtrykke det kort — er efter min Opfattelse den at føre Tilsyn med Overholdelsen af de i Bankloven givne Forskrifter for Bankernes Virksomhed og saa i øvrigt at være raadgivende for Bankerne, naar de henvender sig til Bankinspektionen. Hvis jeg skal udtrykke kort min Opfattelse af Bankinspektionens Opgave, er det den, jeg her har udtalt, men der vil ogsaa hermed være givet Bankinspektøren en overmaade stor Myndighed. Men den Myndighed, der gives ham, maa ikke tage Ansvaret bort fra de enkelte Bankers Ledelse. Intet Banktilsyn og ingen Bankinspektør magter den Opgave at være Overdirektør for alle Landets Banker.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) henlede Opmærksomheden paa Lovforslagets § 16 med Bestemmelsen om, at en af Likvidatorerne skal opfylde Betingelserne for at kunne ansættes i Dommerembede. Det er et Punkt, som selvfølgelig kan komme under Overvejelse i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat.

Jeg tror, at jeg kan nøjes med disse Bemærkninger, idet jeg gentager min Tak til de ærede Talere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Bramsnaes: Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, var tilsyneladende nærmest af den Anskuelse, at vi ikke skulde have nogen ny Banklov. Jeg maa sige, at det lover ikke særlig godt for de Forhandlinger, der skal paabegyndes i Udvalget. Jeg maa maaske henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det Lovforslag, som nu er forelagt Landstinget, er enstemmigt vedtaget i Folketinget og altsaa ogsaa har faaet det konservative Folkepartis Stemmer, saa hvis det ærede Medlems Udtalelser skulde være Udtryk for det konservative Folkepartis Opfattelse, maa Partiets Anskuelse være stærkt forandret, siden det konservative Folkepartis

Medlemmer stemte for Lovforslaget i Folketinget. Men det er jo muligt, at dette skal tilkendegive, at det konservative Folkeparti nu ikke længer ønsker at arbejde paa Gennemførelsen af denne Sag. Noget saadant vilde jeg i allerhøjeste Grad beklage. Det er dog ogsaa muligt, at det ærede Medlems Udtalelser ikke skal tages i denne Betydning, men blot tages som et Udtryk for, hvad han personlig kunde mene. Er dette ikke Tilfældet, maa vi være klare over, at det konservative Folkeparti vil modsætte sig, at der gennemføres en Banklov.

Det kunde endda være det samme, om det konservative Folkeparti vil modsætte sig dette eller ej, hvis man var sikker paa, at den højtærede Handelsminister var interesseret for at faa Lovforslaget igennem, thi saa kunde det konservative Folkeparti blive alene om at manifestere sin Stilling mod det. Men jeg maa indrømme, at de sidste Udtalelser af den højtærede Handelsminister ikke var særlig tillidvækkende i saa Henseende. Den højtærede Handelsminister udtalte, at han helst ikke vilde have forelagt Lovforslaget, og at det egentlig var modstræbende, han var gaaet med dertil. Ja, det ved vi nok, men jeg troede, at naar denne Modstræben var overvundet ved de temmelig kraftige Henvendelser, der er kommet til Ministeren fra Folketinget, var det ogsaa Ministerens Hensigt at medvirke til et Resultat paa det Grundlag, som der tidligere har været Enighed om. Det kan neppe være Hensigten med de Anmodninger, som den højtærede Minister har faaet fra Folketingets forskellige Partier, ogsaa hans eget Parti der, at Banklovsforslaget blot skulde fremlægges til Diskussion i Landstinget. Vel er det ikke altid saa let at finde noget at sætte paa Dagsordenen her, men det er dog gaaet nogenlunde hidtil, og jeg tror i hvert Fald ikke, at det var af Hensyn til, at Landstinget skulde have noget at sætte paa Dagsordenen, at man anmodede Ministeren om at fremsætte Banklovsforslaget. Jeg tror, at Grunden dertil var, at man ønskede, at der nu skulde gennemføres en Banklov. Det synes jeg ikke, man fik noget stærkt Indtryk af gennem Ministerens Udtalelser; i hvert Fald fik man ikke noget stærkt Indtryk af, at det var Ministerens Hensigt at bidrage særlig til, at Behandlingen kunde blive hurtig, saa at der altsaa kunde opnaas Enighed om Lovforslaget. Det er jo klart, at skal der opnaas Enighed derom, maa den Enighed ligge nogenlunde paa de Linier, som an-